

Descongelant el passat

La història. Norfolk, Anglaterra, ara. El matrimoni Mercer format per Kate i Geoff es prepara per celebrar el 45 aniversari, però ell rep una carta sobre un amor de joventut i la vida matrimonial entra en conflicte.

La pel·lícula. Els films sobre la vida conjugal més enllà dels seixanta anys acostuma a vorejar els tòpics temàtics i narratius del melodrama sentimental.

Que si l'inexorable pas del temps, que si la indefugible decrepitud física, que si els aiguamolls aparentment tranquils de les emocions, que si els paranys de la nostàlgia d'allò que s'ha perdut pel camí... El ser i el no ser. 45 años és tot això i alguna cosa més: la gelo-

sia, l'amor propi ferit, les esclètxes psicològiques juvenils que en un moment donat ara són vells forats abismals entre la dona i l'home, no tan en harmonia com semblava. És el cas de l'elegant Kate (Charlotte Rampling) i del gris Geoff (Tom Courtenay) que van consumint la vida, ella passejant amb el gos, ell procurant arranjar la boia del wàter. Ben poca cosa en sabem d'ells i de les seves precàries aficions compartides. El britànic cineasta Andrew Haigh (Harrogate, 1973) diuen que s'ha inspi-

rat en el relat *In Another Country* de David Constantine per jugar a l'Ingmar Bergman de, per exemple, *Escenas de matrimonio* versió petitburgesa. Potser sí. Per si de cas, aquí queda la referència cinèfila. Per la part que em toca, consigno un cert desequilibri dramàtic en favor del rol femení, protagonista del *match*. Per tant, no té massa color el duel interpretatiu entre

la Rampling i el Courtenay. Tant és així, que em pregunto perquè ella ha esperat a que ell rebés una carta del passat (i una foto) per qüestionar-se tota una vida. I un futur immediat. Encara que el calendari biològic ho posi en quarantena, sempre hi ha alternatives. Que la guerra de sexes no sap de treves. Si

de cas, de travetes. Atents al repertori pop anys 60! El passat sempre torna.

El tema. Mala cosa ser plat de segona taula.

La imatge. La Rampling visionant les diapositives íntimes que el Courtenay té emmagatzemades a les engolfes.

La frase. "Creo que no te he bastado", xiuxiueja ella. Tard, estimada.

La recomanació. Píscolabis *british* per a sibarites de melodrames en femení, amb els Platters de *Smoke Gets in Your Eyes*

45 años

Director:
Andrew Haigh.

Intèrprets:
Charlotte
Rampling, Tom
Courtenay,
Geraldine
James, Richard
Cunningham,
Michelle Finch.

Regne Unit,
2015. 95'.
Funatic Lleida.